

GOSPODARSTVO

Štajerska sadjarska zadruga v Mariboru.

(Fr. Rudl.)

S kako naglimi koraki se bliža Jugoslaviji gojenje sliv popolnemu zastoj, nam dokazuje tozadевна statistika zadnjih štirih let. Izvoz suhih sliv je znašal leta 1923 še 66.392 ton ali 6.639 vagonov v vrednosti 344.582.000 Din. Od omenjenega leta je slivna trgovina v padanju in je dosegla v preteklem letu 1929 le še 13.166 ton v vrednosti 78.530.000 Din.

Od leta 1926 pada izvoz stalno na leto za 1000 vagonov in za okroglo 50 mili-

leta 1924 11.659 ton á kg	Din 5.25	v vrednosti od Din	61.159.000.
leta 1925 20.881 ton á kg	Din 3.81	v vrednosti od Din	63.181.000.
leta 1926 38.640 ton á kg	Din 2.76	v vrednosti od Din	85.178.000.
leta 1927 41.028 ton á kg	Din 2.69	v vrednosti od Din	110.344.000.
leta 1928 40.884 ton á kg	Din 2.74	v vrednosti od Din	111.947.000.
leta 1929 49.487 ton á kg	Din 2.56	v vrednosti od Din	126.661.000.

Če še pomislimo, da odpade skoraj polovica vrednosti za sveže sadje na Slovenijo, potem naj označijo zgorajne številke kulturno vrednost in to predvsem štajerskih žlahtnih dreves, kojih sadje se izvozi le polovica in dvignejo ponos ter samozavest sadjerejcev.

Jabolka je bodoči kruh za Slovenijo. Nikakor ne smemo pozabiti izpopolniti še vse ono, kar delajo na tem polju naši največji konkurenti v Ameriki, Avstraliji, Italiji ter v Rusiji, ker sicer homo doživeli tudi pri jabolkah oni nagli padec glede izvoza, kakor so ga že žalibog Bošnjaki ter Srbi pri slivah. Tako so na primer zasadili leta 1872 v Kaliforniji v Ameriki prvič za poskus sadna drevesa in danes po preteku krog 50 let znaša vrednost kalifornijskega sadja na trgih 261.454.000 dolarjev.

jonov Din. Povprečna cena za izvožene suhe slive znaša za 1 kg krog 5 Din.

Po statistiki je v Jugoslaviji 47 milijonov slivovih dreves, od sadu se izvozi v posušenem stanju 5 odstotkov, v svežem 10 odstotkov. Za 1 kg suhih sliv je potrebno 5 do 6 kg svežega blaga. Od celotne slivne trgatve izvozimo 45 odstotkov. Sliva odgovarja pri nas sadu, ki ima odločen izvozni značaj.

Torej se ne smemo čuditi, ako je storila vlada v Beogradu vse, da bi nazadovanje slivnega izvoza zajezila in ga zopet dvignila. Vzrok propadanja trgovine s slivami tiči v zanemarjenju sadovnjakov sploh in posebno še slivnih nasadov, kjer so se zaredile brez odpora razne vrste uši in listne bolezni.

Napram suhim slivam pa raste stalno izvoz našega sadja in posebno še jabolka, kar dokazujejo naslednje številke:

Še v preteklem letu je zasadila Kalifornija 1800 akrov novih sadnih plantaž in je izvozila 8 milijonov zabojev prvovrstnih jabolka.

Mi v Jugoslaviji nismo mogli doslej izvoziti niti enega vagona s 500 zaboji, v katerih bi bile po ameriskem vzgledu prvovrstne jabolke. Pomislimo le, koliko narodnega in državnega premoženja roma v izgubo, ako prejmemo pri nas glasom statistike za sveže sadje le Din 2.56 za 1 kg; Amerikanec pa 3-4 krat več, akoravno je ameriško sadje, kar se tiče okusa, daleč za štajerskim.

Omenjena slednja okoliščina je še trenutno naša rešitev. Toda kako dolgo! Amerikanci vzgajajo za prihodnost jabolka le še na okus in Rusija, posebno na Krimu, je v tem oziru že daleč nadkrillila Amerikance.

Vsi naši sadjerejci na odgovornih mestih morajo izrabiti zadnji čas, svojo duhovitost ter pridnost za nadaljno kvalifikacijo slovenskega sadjarstva.

Štajerska sadjarska zadruga v Mariboru bo storila glede vnovčenja sadja vse, da bo pospeševala kvalitativno vnovčenje štajerskih jabolka in bo podpirala kmete sadjerejce na kraju produkcije z nasveti ter dejanji. Tozadevni interesi se naj le obrnejo na zadrugo, ki jim bo v vsakem oziru in vedno na razpolago.

*

Gospodarska obvestila.

Kolje za vinograde in za sadna drevja, kakor vsake vrste rozan les prodaja ali zamenja za dobro vino Franjo Gnilšek, Maribor, Razlagova ulica 25. 363

Enodnevni tečaj za zatiranje škodljivcev in bolezni sadnega drevja se vrši v ponedeljek, dne 5. maja tega leta na vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Pouk je teoretičen in praktičen ter traja od 8. do 12. in od 14. do 18. ure.

Razstava perutnine in kuncev. Ob priliki letošnje prireditve velesejma v Ljubljani, to je od 29. maja do 10. junija tega leta se bo vršila skupna razstava perutnine in kuncev, članov »Odseka za rejo kuncev in perutnine Kmetijske družbe v Ljubljani. Razstava se bo vršila v posebnem paviljonu, ki ga je dala velesejska uprava na razpolago. Poleg najlepših razstavljenih živali se bo razstavilo tudi razne izdelke, orodje, posode, jajca in druge potrebščine, ki prihajajo pri reji teh živali v poštev. Razstava bo torej vsestransko poučna in zanimiva ter bo nudila občinstvu mnogo koristnega v vseh pogledih.

Prvi uvoženi plugi. G. Svetozar G., trgovec z železnino in izvoznik prepoveduje o prvih plugih, uvoženih v južne kraje: »Početkom 90 let, poroča naša beograjska delavnica, je dobila dva Sakova pluga. Danes so ti plugi znatno razširjeni. Bili smo mnenja, da bomo pluga, ki nista bila na ponudbo pod

DR. O. ILAUNIG:

TATENBAH

ZGODOVINSKA POVEST.

Vsled važnega križišča cest, na katerem je stalo to starodavno mesto, je razumljivo, da je bil ta kraj tudi središče prometa z različnim blagom, ki se je prevažalo iz južnih krajev proti severu in nasprotno.

Ostanki tega živahnega prometa so sejmi, ki se vršijo letno in mesečno. Najbolj obiskani so letni sejmi na dan sv. Jurija, sv. Ožbalta in sv. Katarine. Posebno zadnji sejm je eden najimenitnejših; kajti toliko ljudi kakor tedaj pač ne pride na nobeden drug sejm. Od hrvatske strani pridejo cigani z vozovi, v katere imajo vprežene konje, kajti to je glavno, kar spravijo na trg. Zagorelega obraza so, temno obleko imajo, kakor so črni tudi lasje, ki se svetijo, kakor da bi bili namazani. Zadaj na suknjah imajo našite rože rdeče barve. Ženske, oblečene v obleko kričeče barve, sedijo na vozovih ter se živahno razgovarjajo. Črni las so, v katere ima-

18

jo vpletene srebrne novce, privezane na svetli vrvi. Vsaka ženska ima v ustih pipo ter kadi kakor Turk. Može živahno tržijo s konji in hvalijo vse vrline, katere baje imajo te živali, a jih navadno nimajo. Marsikateri kupec se pozneje praska za ušesi, ko spozna, da konj ni za rabo. A težko je najti prejšnjega lastnika, da bi se ga moglo prijati zaradi odškodnine. Odtod izhaja običajen izraz: On me je ociganil.

Haložani iz prijaznih vinskih goric se prinesli različno suho robo, škafe, žlice, ničke, loparnike, žehtnike, samokolnice, kuhalnike in še mnogo drugih stvari, ki jih rabi slovenska gospodinja.

Krojači so tudi tukaj z izgotovljeno obleko, čevljarji so dobro založeni s celo kopo narejenih čevljev vsake velikosti.

Vsak ponuja svoje blago, ga hvali, kriči in vabi kupce, ki so po večini prišli iz Slovenskih goric.

Živahno je življenje v mestu, po trgu se tere ljudi, še hujše pa je po gostilnah, kjer je taka gnječa, da se ne moreš ganiti.

Tako je bilo na god sv. Katarine leta 1666. Bil je prav prijeten dan, kakor so pogosto še pozno

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskanice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Cekov. račun št. 10.603

Telefon interurb. št. 2119

pretirano ceno, prav lahko prodali. Ko pa doznamo, da za pluge ni zanimanja, ter jih nikdo ne kupi, smo ju ponudili v Valjevo, da se vnovčita našim kmetom za delo. A oni ju niso marali sprejeti niti ju preizkusiti. Ponudimo jih zatem brezplačno na polizkušnjo, če pa bosta ugajala, ju lahko pridržimo in plačajo s ceno, ki jo priznajo sami. Niti s tem nismo uspeli. Naposled daro pluga nekemu trgovcu v selu blizu Mitrovice kateri je posedal mnogo lastne zemlje. On ju je preizkusil, si ju pridržal — nikakor pa ne plačal. Vrsto let, dvajset in trideset let že zdaj ž njima orje v popolno svojo zadovoljnost. Podoželska društva in kmečke zadruga so se nato jele čimdalje bolj zanimati za železne pluge ter jih naročati kmetom.

Izvoz žita iz Rumunije. Vsled lanske izborne žetve ima Rumunija velike zaloge odvišnega žita za izvoz: 24.000 vagonov pšenice, 220.000 vagonov ječmena in 250.000 vagonov koruze. Večji del se še pridržuje za izvoz, to je 400.000 vagonov še ni prodanega. Na spomlad se pričakuje živahna trgovina. Da bi Rumunija napravila z žitom dobre kupičje, ga mora prodati najkasneje do maja, kadar se na evropskem tržišču pojavlja ameriška koruza.

Prevalja. Na cvetno nedeljo smo obhajali na Prevaljah pomemben dogodek. Dvajset deklet je na ta dan zaključilo svojo trimesečno gospodinjstvo izobrazbo. Tečaj je priredila Kr. banska uprava na inicijativo našega Katol. prosvetnega društva, ki je za tečaj vse potrebno pripravilo. Vršil se je pod vodstvom g. Frankovič in Mikuš; v tečaju so predavali tudi še g. okrajni ekonom Vernig, g. šolski nadzornik Močnik, g. šolski upravitelj Dobršček in g. dr. Flis. Gospodinjstvom in gg. predavateljem naj bo na tem mestu izrečena najprisrčnejša zahvala. Udeležence so pri izpitu, ki se je vršil pod predsedstvom odposlanca Kr. banske uprave, kmet. referenta gosp. Okorna, zelo dobro odgovarjale. Zaključno slovesnost so posetili predstavniki tukajšnjih oblasti in nekateri dragi nam gosti, ki so se zelo laskavo izrazili o uspehih. Kakšno razmerje pa je vladalo med g. učiteljicama in gojenkami, se je videlo ob slovesu — tekle so obilne solze.

Smartno v Režni dolini. Kmetiška in gospo-

dinjska nadaljevalna šola. V nedeljo, dne 13. aprila tega leta je bil za Smartno lep domači praznik. Fantje kmetiške in dekleta gospodinjstve nadaljevalne šole so napravili svojo zaključno slovesnost. V zimski dobi so se pridno učili, živale, kuhale in pospravljale, v nedeljo pa je pokazala mladina, kaj zna. Okusno okrašena šolska dvorana z razstavo kmetijskih predmetov, čebelarških potrebščin, kuharskih umetnin in lepih ročnih del za preprosto in boljše kmečko hišo, je vabila ves dan mlado in staro k ogledu. Hvala in priznanje gre g. šolskemu upravitelju in gospej soprogi za njun obilni trud. Starši, uvideli ste uspeh, sedaj pa skrbite, da bo prihodnjo zimo iz vsake hiše, ki kaj drži na sebi, obiskoval fant zimsko kmetijsko nadaljevalno šolo, ki pa prijazno vabi tudi mlade, napredka željne gospodinjce. Za dekleta se ni bati, ona hočejo tudi v bodoče fante prekositi.

Slatina Radenci. V nedeljo, dne 13. aprila se je vršil v zdraviliški restavraciji zaključek drugega kmetijsko-gospodinjstvega tečaja. Kakor prvi, je tudi ta tečaj nad vse pričakovanje uspel. Dekleta so pri skušnji pokazala, da so prav dobro poučena v vseh strokah, ki se tičejo gospodinjstva, tako na primer v hišnem gospodinjstvu, v vrtnarstvu, v sadjarstvu, v živinoreji, v vzgojeslovju, v zdravstvu itd. — Tudi razstava okusnih jedil in raznih drugih umetnih izdelkov je pričala, kako dobro so izrabila kratek čas, ki jim je bil odmerjen. Seveda gre pri tem v prvi vrsti zasluga spretni voditeljici g. Elzi Premrou in njeni dobri

pomočnici gospodični Mlakarjevi, ki znata res s pravo materinsko ljubečnjo in požrtvovalnostjo in ljubeznijo vzgajati njima v ta namen izročena dekleta. Bodi njima tudi na tem mestu izrečena najprisrčnejša zahvala za njuno veliko skrb in pohvalno priznanje za njuno delo. Naša želja sedaj je le še, da bi seme, ki se je na teh dveh tečajih tekem šest mesecev sejalo, tudi obrodilo stoteren sad, da bi naše družine potom takih kmetijsko-gospodinjstvih in gospodarskih tečajev postale res v vseh panogah gospodarstva in gospodinjstva dobro poučene, gospodarsko napredne, v krščanskem mišljenju in življenju utrjene — vzorne družine.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejmem dne 18. aprila 1930 je bilo pripeljanih 25 svinj in dva kozliča; cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5 do 6 tednov stari, komad od Din 130 do 150; 7 do 9 tednov stari od Din 180 do 200; 3 do 4 mesece stari od Din 320 do 430; 5 do 7 mesecev stari od Din 450 do 490; 8 do 10 mesecev od Din 550 do 800. En kg žive teže od Din 10 do 12.50; en kg mrtve teže od Din 17 do 18.50. Prodanih je bilo 24 svinj in dva kozliča.

Žena, ki pozna lastnosti pravega terpentinskega mila Gazela ne bo nikdar varana. Kakovost tega mila namreč ne odpove nikdar. Zadržite ga pri Vašem trgovcu!

„Domovina“ + „Kmetški list“.

Čitatelji se boste menda čudili temu naslovu. Bil so časi, ko ta dva lista nista hodila roko v roki, temveč sta si bila močno v laseh, kakor bi rekli po domače. Bila pa je tudi doba — od jeseni 1927 — ko sta oba dva lista brenkala na iste strune. V velikonočni številki pa objavlja »Jutro« vest, da bosta »Domovina« in »Kmetški list« postala ena duša v dveh telesih, z drugimi besedami, da dobita isto skupno vodstvo, ki bo narekovalo duha, ki bo prešinjalo oba lista. Torej bo nekaka združitev duha »Domovine« in »Kmetškega lista« v skupni višji duh. Kakšen bo ta duh? Nemara duh »Jutra«, ki prinaša z neprikritim zadovoljstvom to vest. Po-

temtakem bi »Jutro« s tistim krogom, ki narekuje duha in načela, odzdaj naprej prevzelo in izvrševalo botrstvo ne samo nad »Domovino«, marveč tudi nad »Kmetškim listom«. Boter — kunek moj dragi — skrbi rad za svojega kunčeka, in sicer ne samo za njihovega duha, marveč tudi za prospek njih telesa. Tako bo tudi »dragi kunek, Jutro« gotovo skrbelo za to, da bosta njegovi kunčeti »Domovino« in »Kmetški list«, ki zanaprej tvorita dve telesi pod enim duhom, uspeli ne samo po duševni strani, ampak tudi po telesni, gmotni plati. Tako bi torej ustanovitev enotnega vodstva za »Domovino« in »Kmetški list« bila nekak velikonočni piruh.

v jeseni. Zato pa je bilo tudi ljudi, da jih mesto Ptuj že davno ni videlo.

Kupčija je bila živahna, saj je letos vse dobro obrodilo, zato pa je tudi vsak hitel, da se je preskrbel s potrebnim blagom za zimo.

Pred gostilno »Pri zlati kapljici« blizu glavnega trga je bila najhujša gnječa. Zakaj tudi ne, saj gostilničar Gašper je znal postreči gostom. Ker je imel vinograde v Halozah in tudi pri Sv. Urbanu, je lahko točil pristno vino; če ga je malo krstil, je bilo zaradi lepšega, samo preveč se to ni smelo zgoditi, kajti drugače bi prišel nad njega član mestnega odbora in mu naložil občutno kazen: Stati bi moral v posmeh vseh meščanov na sramotnem kamnu in plačati težke cekine.

Tudi za jed je bilo poskrbljeno v njegovi kuhinji in pravili so, da so dobili takšne porcije, da je prišel vsak na svoj račun.

Kadar je pretilo zavladati dolgočasje, je prišel njegov nečak Boltažar Ribl ter začel zbijati burke, da so se mu morali vsi smejati.

Bil je kakih 20 let star, nosil je sivkast jopič, izpod temnih obrvi je gledalo dvoje malih sivih oči, ki so povedale, da tiči za njimi zvitost in nagajivost. Postave je bil bolj male, toda vse

kretnje so kazale izvanredno gibčnost, pri tem pa tudi nekaj nemirnega ter nestanovitnega.

Stric Gašper ga je imel zelo rad, ker je hudomušnost, ki jo je kazal nečak, pripravljala vsem gostom zabavo. Včasih je zalotil tudi kje kakega muzikanta, ki je znal igrati na gosli, Boltažar Ribl pa je pel s svojim lepim, prijetnim glasom različne pesmi, včasih tudi vsebine, ki je bila primerna le za goste te gostilne.

In tako je bil Boltažar Ribl privlačna sila za gostilno »Pri Sladki kapljici«.

Rad je tudi potegnil tega ali onega za nos, najrajši pa se je spravil na kakega žida, ki so bili takrat tudi v Ptujju. In tudi danes niso izostali.

Boltažar Ribl je hotel napraviti danes dobro kupčijo, da bi kaj zaslužil. Ponudila se mu je kmalu ugodna prilika.

Bila je zbrana velika množica, ki se je zabavala, kako se je Boltažar Ribl ravnokar pogajal z judovskim konjskim kupčevalcem zaradi prodaje konja. Tudi več plemenitašev je postalo pozornih, ki so se približali Riblu.

»Kaj hočete za konja, Boltažar,« vpraša jud. »Kaj bom zahteval,« odvrne ta malomarno,

Ste naročeni na Mes
„NEDELJA“?
Izbija vsak teden? primna vsakokratni nedeljski evanđelji in radiago
ter drugo podane verske članke, raznekega pa tudi lepe povesti. Otroni
nase lube Gospe! in mišne zgozdilce za dečo. Stane mesečno le 2.— Din
(letno 24.— Din). So danes si naročite Nedeljo po dopisnici na naslov:
UPRAVA NEDELJE, MARIBOR, SILOVŠKOV IGA 20.

Za koga že? Morda za »Domovino« in za »Kmetški list«, morda tudi za »Jutro«, za slovenskega kmeta sigurno ne. Duh meščanskega liberalizma ne more biti velikonočno darilo za našega kmetičanskega slovenskega kmeta. Takega duha naš kmet odklanja. Odklanjal ga je v preteklosti, zavračal ga tudi bo v bodočnosti.

NAŠA DRUŠTVA

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Na belo nedeljo, dne 27. aprila se vprizori zadnjič veličastna igra »Trpljenje in smrt našega Gospoda Jezusa Kristusaa. Kdor še je ni videl, naj pohiti ta dan v društveni dom. Naj se nikomur ne smilijo dinarji, kajti vsak bo odnesel s seboj vtise, ki jih ne bo nikdar pozabil. Vabljeni pa so tudi oni, ki so »Pasljone« že videli, kajti to igro se spleča tudi večkrat videti.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Ne pozabite na tomboho Bralnega društva na Jurjevo, to je na belo nedeljo v prostorih g. Pergerja. Pravijo, da zlati ključ odpre vsaka vrata in z zlatom otvorjen osel pride čez vsaki zid. Potem boste gotovo tudi vi premagali vsake ovire, da si boste lahko prišli po svojo zlato uro (moško in žensko), ki vam bo ta dan na razpolago za cele 3 Din — seveda, če si niste s srečo navzkriž. Mogoče bi vam bilo celo življenje žal, ako tega ne bi storili. Torej na svidenje!

Ljutomer. Prosvetno društvo v Ljutomeru ponovi dne 27. aprila v Katoliškem domu krasno igro »Miini pod zemljo«. Začetek ob pol štirih popoldne. K najboljši udeležbi vljudno vabi odbor.

Gornja Ponikva pri Žalcu. Vzradoščen namanjamo, da obišče gornjeponkovskega »Slomšeka« gledališka družina katoliškega prosvetnega društva iz Celja ter uprizori na našem odru v župnikovi uti na belo nedeljo dne 27. aprila ob 3. uri popoldne v dno duše segajočo igro »Trosila bom rože« ali Čudež sv. Terezije Deteta Jezusa. Vljudno vabimo tudi sosede, da posetite prijatelje iz Celja na Gornji Ponikvi. Prireditev se vrši ob vsakem vrenenu.

Čitajte „Slov. Gospodarja“!

»ta krasni belec je pač več vreden, kakor 50 zlatih goldinarjev.«

»Pravični Bog me naj kaznuje, 50 zlatih goldinarjev,« vzklikne jud, »konj vendar šepa.«

»To je res,« pravi Boltažar, »toda če bi ne šepal, bil bi 400 zlatih goldinarjev vreden.«

Ribl je pustil, da je vodil jud konja gor in dol.

»Dam ti polovico, torej 25 zlatih goldinarjev,« reče nazadnje jud, ko si je ogledal konja še enkrat prav natanko.

Ribl premišljuje nekaj časa, nato pa reče: »Kaj naj storim, rabim denar kakor vsakdanji kruh, tu imaš belca, Natan!«

Jud potegne takoj mošnjiček iz žepa dolge suknje, vzame 25 zlatih goldinarjev, katere zvesto prešteje ter jih položi kupcu na odprto dlan; nato pa pogleda zvito ter hitro odvede konja.

»Neumni jud,« oglasi se eden gledalcev, ki je sedel na belcu, lep, mlad mož v z zlatimi nitmi obrobljenem španskem plašču, »ti si se dal prevariti in si dal za šepajočega konja, ki ni niti 10 zlatih goldinarjev vreden, še enkrat toliko.«

»Bog me obvari,« odvrne jud ter se lokavo smehlja, »saj nisem ogoljufan, plemeniti gospod. Glejte, visoko spoštovani gospod, ko sem vodil

DOPISI

Maribor. V večno pomlad se je preselila č. šolska sestra Venceslava Hojnik, sotrudnica pri gospodinjstvu v kn.-šk. rezidenci v Mariboru. Rojena je bila dne 2. septembra 1864 pri Sv. Tomažu blizu Velike Nedelje, na praznik Marijinega Vnebovzeta leta 1893 pa je sprejela redovno obleko kongregacije šolskih sester v Mariboru, kjer je tudi dočakala konec svojega redovnega življenja dne 21. aprila t. l.; pogreb bo v sredo, dne 23. t. m. ob 16. uri na Magdalensko pokopališče od Slomškovega trga 19. Blaža sestra naj mirno počiva v Gospodu. —

Zagreb. Dovolil »Slovenski Gospodar« kotiček svoje izdaje tudi nam slovenskim vojakom, da opišemo letošnje velikonočne praznike med našimi brati Srbi in Hrvati. Tudi naša vojska praznuje velikonočne praznike po pravem cerkvenem pravilu. Na ukaz naših predpostavljeneh smo opravili sveto spoved v cerkvi kakor doma in na ta dan smo imeli celi dan prosto. V velikem tednu smo se tudi postili po cerkvenih zapovedih, da ni bilo mesa kakor običajno druge dneve. Na dan velikega praznika nastopi prekrasno spomladansko jutro, kakor osnova za lepe dneve velikonočnih praznikov. dočim je v prvi polovici aprila stalno deževalo. Dalje smo se udeležili tudi vojaki cerkvenih opravil pod vodstvom naših starešin. Dobili smo pribojček v hrani s pečenko, vinom itd. A naši dobri predpostavljeni tudi na pisanko niso pozabili. Veliko naših drugov se je veselilo o Veliki noči v krogu svojih domačih, kateri so dobili dopust. Bila je že letos naročito slovesna Velika noč za našo vojsko, ker smo slavili katoliki in pravoslavne vere na isti dan. Toliko v vednost našim bralcem Slovenskega Gospodarja, da se tudi naša vojska zaveda in proslavlja velike praznike.

Št. Peter pri Mariboru. Na belo nedeljo porani sveti maši se vrši v samostanski šoli viničarsko zborovanje. Prijazno so vabljeni vsi viničarji, ravnotako tudi gospodarji. Vsem se bo obrazložil nov viničarski red, pravice in dolžnosti, viničarjem pa tudi pojasnil pomen organizacije, katero premalo poznajo, gospodarji pa večkrat napačno sodijo. Da se pa to nesporazumljenje odpravi in dobi vsak jasen vpogled v viničarsko organizacijo, pridite na zborovanje. — Sedež bodoče velike občine hodi št. Peter. Tako je sklenil občinski odbor ter

konja, sem zapazil, da ima žebelj v nogi, ki žival boli. No, zaradi tega šepa; če odstranim žebelj, bo konj zopet lepo šel in prodal ga bom za 200 goldinarjev.«

Po teh besedah zagradi Natan prodanega konjička za uzdo in v trenutku zgine med množico, da ga odpelje domov ter proda v kratkem za štirikratno današnjo ceno.

Boltažar Ribl je gledal za njim; kakor je bilo videti, je bil s prodajo prav zadovoljen, kajti zviti smehljalj mu je igral okoli usten.

»No, ti norček,« zakliče mu mladi plemič, »ali si slišal, kaj mi je rekel jud, konj vendarle šepa, ker ima žebelj na nogi, ki ga je zviti jud takoj zapazil. Zviti kupec bo odstranil žebelj in konjiček bo hodil zopet tako kakor prej; prodal ga bo za veliko višjo ceno. Vidiš, to bi bil ti tudi lahko storil, če bi bil prej zapazil žebelj. Mladenič, kako more vendar jud tako opehariti kristjana!«

Tedaj pa spači Ribl porogljivo svoj obraz, zmaje z glavo ter reče:

»Gospod, ali res mislite, da bi pustil konja judu, če bi bil ogoljufan?« »Ne jaz, ampak on je ogoljufan.«

Zadovoljni

ste, ako imate nove čevlje, a Vaša zadovoljstvo je tem večje in trajnejše, če so Vaši čevlji res dobri in trpežni. Take Vam nudi samo industrija čevljev — Stermecki v Celju. O tem se lahko uverite, če zahtevate takoj novi katalog z

več tisoč slikami, katerega prejmete popolnoma brezplačno.

Čevlji iz kravine Dle 149, telečji 170, boks 173, ševro 290, gorski 186, lovski 243, golzerji 258, športni 343, sandali 50, 63, počevlji 133, 140. Ravnotako velika izbira decijih, damskih, platnenih, kopalnih in telovadnih čevljev. Cene nizke in kakovost boljše kakor kjerkoli. 207
Industrija čevljev R. Stermecki, Celje št. 24.
Dravska banovina.

poslal ta svoj sklep višji oblasti. — V ponedeljek, dne 14. tega meseca je umrla 86 letna Zofija Tischler, vdova po generalštabnem zdravniku.

Razvanje pri Mariboru. V zadevi združitve majhnih občin v večje se je občinski odbor soglasno odločil za to, da ostane Razvanje tudi sedež bodoče razširjene občine ter da bi se naj k občini Razvanje pridružili občini Bohova in Pivola, ter eventualno del Radvanja, ki mejl in gravitira proti Razvanju. Svoj predlog utemeljuje občinski odbor s tem, da je razvanjska občina ena največjih župnije Hoče, da ima lastno šolo, pokopališče in cerkev — podružnico sv. Mihaela, gasilni dom ter večji obseg zemljišča — njiv, travnikov in gozda, javno električno razsvetljavo, dobre ceste, da je občina brez vsakega dolga in pa da ima primeroma z drugimi občinami tudi nizke doklade. Navaja tudi, da se ves promet vrši bolj proti Mariboru, kot proti Hočam in da ima razvanjska občina vse predpogoje, ki so potrebni za sedež novih velikih občin.

Slov. Bistrica. Na pobudo Vinarskega društva v Mariboru se je sestel pripravljalni odbor, ki si je nadel nalogo, ustanoviti vinarsko podružnico, ki bo obsegala sodni okraj Slov. Bistrica, to je poštne rajone Slov. Bistrica, Zg. Polskava, Pragersko, Laporje, Poljčane in Makole. Po veliki večini je bistriški okraj vinoroden, v katerem se nahaja znano in renomirano pohorsko vinogorje. Omeniti je tu Ritoznoj s svojimi najimenitnejšimi sortnimi vini, Kovačja vas s priznanim Brandnerjem, Vi-

„Po divjem Kurdistanu“

bodo imeli naslov nadaljni

4 zvezki

Karl May-ovih

spisov.

Prvi od teh je že izšel v

Tiskarni sv. Cirila

Mariboru

Stane Din 13.

sole, Gabernik, Tinska gora itd. Omembe vredne pa so tudi gorice v Vrhovljah, Klečah, posebno pa v Makolah, kjer je lanski vinski pridelek izboren. Pri vsem tem lepem in dobrem je pa pri nas vinska kriza občutna in položaj vinogradnikov vedno slabši. Treba bo več reklame za naša vina, posebno pažnjo pa obračati potrebni obnovi naših vinogradov. Vinarska podružnica, ki se ustanavlja, čaka veliko vsestranskega dela. Ustanovna skupščina se bo vršila v nedeljo, dne 27. aprila t. l. ob 10. uri dopoldne v tukajšnji meščanski šoli. Na vas, vnetih in naprednih vinogradnikih, pa je ležeče, da bo ustanovna skupščina, na kateri predava urednik »Naših gorice« gospod Zmavo, čimbolj obiskana.

Janževski vrh — Orlica. Zdravstveno stanje je v naši občini župniji zelo pohvalno. Izvanreden je seznam poslednje odbrane roj. leta 1912, in sicer je bilo rojenih 25 fantov, izmed katerih je samo eden umrl, in sicer že v otroški dobi, a vsi drugi, to je 24, so zdravi in pridejo leta 1932 k naboru. Vendar je zahtevala blede smrt že v tekočem letu par žrtev. — Dne 3. marca je imelo Katoliško prosvetno društvo prireditev in se je uprizorila igra — »Mati«. Obisk je bil mnogoštevilen. Med gosti smo tudi opazili posestnika iz Janževskega vrha gospoda Antona Petruna, ki je bil izvanredno dobre volje. Pač ni slutil, da poslednjikrat. Na pepelnico se je ponesrečil. Povožila sta ga njegova lastna konjiča, katera sta bila njegovo veselje in njegov ponos. Bila sta pa tudi res lepa, da ne le najlepša v občini, ampak v celem marenberškem okraju. Dne 10. marca je podlegel ranam v lepi moški dobi 58 let. Bil je strogo katoliškega prepričanja in zapuščal žalujočo ženo in rejenke. Lahka mu zemljica! — Dne 17. marca smo pa spremili k večnemu počitku 51 letno posestnico v Janževskem vrhu, Frančiško Krautberger. Blaga pokojnica je bila vzorna žena, kršč. mati in vzgledna delavna gospodinja in zapuščala 9 otrok, ki so, razen treh, še vsi mladoletni in nepreskrbljeni. Težka je izguba za moža, težka za otročiče, ki jih je tako lepo vodila k službi božji in k sv. zakramentom; božja dekla ne izbira, temveč sploh pobira. V miru počivaj in uživaj zaslužen plačilo! — Na veliko soboto smo pa odnesli 81 letnega posestnika Marka Miheliča iz Orlice k zadnjemu počitku. Dočakal je visoko starost kljub

temu, da je bil rahlega zdravja, ali živel je trezno in zmerno. Bil je mož, ki je stal vedno v krščanskih vrstah neomajen, neizprosni in zvest katoliški stvar. Zapuščal 9 otrok. Iskreno sožaljel Počivaj v miru!

Sv. Križ pri R. Slatini. V tukajšnji vasi Cerovec so se že nad tri leta pojavljale pri kmetih vedno tatvine kokoši, domačih golobov, ter zlasti ob večjih praznikih je rad kje izginil kak pital puran. Zlobna roka, oziroma požrešno grlo je na ta način vedno oviralo gojo perutnine. Perutnistvo je tukaj zelo velikega pomena, ker smo v neposredni bližini zdravilišča, kjer se shajajo inteligentni tujci. Te dni se je zlobneš perutnine zopet pojavil pri neki tukajšnji kmetici. Odnesele ji je tri kokoši. Te kokoši je zamenjal pri drugih kmetih v drugih vaseh in ravno to je izdalo kurjega volunca. Kakor smo že zadnjič poročali o vplomu v vinsko klet gospe Frančiške Potočnik, še danes dodamo, da je vlomilec odnesel raznega vinogradskega orodja itd. v vrednosti okoli 2000 Din.

Št. Andraž pri Velenju. Dne 9. t. m. smo spremili na njegovi zadnji poti posestnika Janeza Ožir v Dobriču, ki je nad 20 let bil zvest naročnik »Slov. Gospodarja«. Tudi »Slovenec« je imel v njegovi hiši svoje mesto in drugi katoliški listi. Nepričakovano nagla je bila, sicer pa mirna njegova smrt. V nedeljo zjutraj še poln moči in življenja je veselo hitel k službi božji, zvečer ob 10. uri je že za vedno zatisnil svoje oči. — Od 30. marca do 2. aprila smo imeli dobro obiskovane duhovne vaje, katere je že v drugič z vso vnemo vodil preč. gospod P. Vl. Bobek iz Nazarjev. Teh se je pokojni udeleževal, kolikor je mogel. Prejel je po božno sv. zakramente, in kakor bi slutil da zadnjikrat, je nenavadno dolgo klečal pred oltarjem prešv. Srca Jezusovega. V obilnem številu so ga prihiteli kropiti. K pogrebu so v obilnem številu prihiteli tudi iz sosednih župnij, da mu izkažejo zadnjo ljubezen in čast. Sprevod od hiše žalosti je vodil preč. gospod župnik Hiersche iz Polzele. Ob odprtem grobu se je s krasnimi besedami poslovil od nje, pevci pa so mu zapeli v srce segajoče žalostinke. Teško smo se ločili od preranega groba. Pa eno nas tolaži, dragi Janez. Svoje otroke si vzgojil vzorno, bil si vnet za vse dobro, dobro si rad storil in pomagal, kolikor in kje si mogel, zato upamo, da si že prejel plačilo v

nebesih. — Dobri ostali družini pa naše iskreno sožalje.

Dravograd. Dne 4. maja tega leta se bodo blagoslovili trije križi tik ob avstrijski meji pod Košenjakom. Blagoslovitev se vrši na svečan način zgoraj imenovanega dne. — Ob 10. uri se vrši sveta maša na licu mesta. Pri sv. maši nastopi pomnožen zbor »Dravogradski zvon«. Za slučaj slabega vremena se blagoslovitev preloži za osem dni pozneje. Poskrbljeno bo tudi za mrzla jedila in pijače.

Št. Janž pri Dravogradu. Kupite srečke efektne loterije Št. Janž pri Dravogradu, ki stanejo samo 5 Din. Torej za pet dinarčkov lahko poslušate radio. Fantje in dekleta, vam pa nudi letošnja Velika noč ugodnost, namreč vozite se lahko z elegantnim moškim ali ženskim kolesom; ali to ni radost in lepa pisanka? Gospodinja in matere, ve lahko dobite vreče po 50 kg kave in sladkorja itd. ter s tem obhajate veselo Veliko noč, da boste morda sedele pri sladki kavi. Kmetje in gospodarji, tudi na vas nismo pozabili. Vas pa čaka štirileten konjček in železni plug. Tudi sreča in lepa pisanka za vas. Dalje so: ure, čevlji, obleke itd. Vse to lahko dobite, če še danes naročite srečko efektne loterije Št. Janž pri Dravogradu. Zrebanje bo morda že ob velikonočnih praznikih ter boste dobili najlepšo pisanko. Izčrpane številke objavimo v našem časopisju. Srečke se naroča na naslov: Odbor efektne loterije Št. Janž pri Dravogradu, p. Meža.

Ojstrica — Pernice. Kam pa gremo kaj letos v Emavo — mi Ojstričani in Perničani? Na velikonočni in binkoštni pondeljek gremo k Sv. Duhu pri Ojstrici, na belo nedeljo k Sv. Boštjanu v Dravski dolini, na Urbanovo nedeljo, dne 25. maja, na lepo, dne 22. junija, na Rokovo nedeljo, dne 17. avgusta, na angeško nedeljo dne 7. septembra in na rožnavensko nedeljo, dne 5. oktobra k Sv. Urbanu na Planini, na god Srca Jezusovega pa vsled stare zaobljube k Sv. Križu nad Dravogradom. Nas pa obiščejo na binkoštni pondeljek Dravogradčani in Perničani v procesiji pri Sv. Duhu, sploh sosedni farani na Kresovo, dne 29. junija in Ožbaltovo nedeljo, dne 3. avgusta na Ojstrici, na Urbanovo, dne 6. julija in na Simonovo nedeljo, dne 26. oktobra pa na Pernicah. V posebno velikem številu v procesiji pridejo na lepo nedeljo, dne 22. junija k Sv. Urbanu na Planini (nevtralni teritorij) naši nemški sosedi iz Labuda, St. Lovrenca nad Labudom, Ettendorfa, Sobota in Radvanja.

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike

so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

Maribor, Novoška c. 5

»Kako to,« vpraša mladi plemič z očitno radovednostjo.

»Ha, ha,« nasmeje se Ribl, »žebelj, da, žebelj! Zviti Natan Kohn naj le izdere žebelj; le tega sem jaz sam zabil, da bi jud verjel, da konj vsled tega žeblja šepa. Jud bo žebelj izdrl, in konj bo še vendar šepal. Kdo je torej ogoljufan?«

»Fant,« vzklikne mladi plemič, »ti si res bistra glava in midva se morava bolj spoznati. Take ljudi v teh časih rabimo.«

»E, ta potepuh je goljuf, on je goljufal juda,« meni drugi plemič, ki je stal v neposredni bližini.

»Mogoče,« odvrne mladi plemič, »saj je samo jud, katerega je prevaril, ker ga je hotel ravno ta goljufati. V tem slučaju je pač še bolj zviti prebrisanec preslepil manj prebrisanega.«

»Slišiš, dečko,« reče plemič ter se obrne do Boltažarja Ribl, »ali hočeš stopiti pri meni v službo? Take ljudi rabim na svojih posestvih, da nadzorujejo mojo služinčad.«

Ribl pogleda pozorno plemiču v obraz ter reče po kratkem premišljevanju:

»Zakaj pa ne, saj ima Boltažar Ribl že davno željo, da bi prišel v gosposko službo. Kdo pa ste tedaj, če smem vprašati?«

»Jaz sem državni grof Ivan Erazem Tatenbah,« odvrne mladi plemič, »imam mnogo posestev na Stajerskem. Tebi se res ne bo godilo slabo. Ivan Boltažar Ribl, udari v roko, ti boš moj prvi sluga.«

»Dobro,« reče ta in seže v roko mladega grofa, »jaz sem vaš, kam naj grem?«

»V Freihaus v Mariboru, saj veš, kje je to poslopje, tam pri Dravi,« odvrne grof Tatenbah, »tam začasno stanujem.«

»Dobro, hočem biti vaš, gospod grof,« reče Boltažar Ribl, »hočem se samo posloviti pri svojem stricu v gostilni »Pri sladki kapljici«, jutri ob tej uri sem v Freihausu, saj mi je to poslopje tako znano kakor mariborski grad.«

»Tu imaš nadatek,« reče mladi grof ter izroči novemu slugi mošnjček s cekini.

»To je dober začetek,« reče Boltažar Ribl ter smehljaje spravi mošnjček v žep, »z vami se bo dalo izhajati, gospod grof.«

»Ta vam še pripelje pravega vruga v vašo hišo,« pripomni eden od treh blizu stoječih plemičev.

»E, kdo bi vse tako strogo presojeval,« meni mladi grof smehljaje se, »hočem poskusiti s tem mladim dečkom, ki mi tako ugaja.«